

udtrykkelig nævnte i Loven, og det samme gælder om Lov af 8de Marts 1856 § 9 om Kaldelsen, § 10 om Alderstilling, § 13 om Lønningen og § 20 om Pensionen. Paa den anden Side indeholder den sidst nævnte Lov forskellige Bestemmelser — f. Eks. § 1 om Børneantalet i Klasserne og § 11 om Skolepengene — der ikke have Gyldighed for Realskolerne, da de angaa Omraader, der have deres særlige Lovordning; jfr. Anordning 29de Juli 1814 f. R. § § 76 og 78. Ministeriet maa da i Overensstemmelse med det ovenfor udviklede og med den angivne Begrænsning betragte de kommunale Realskoler som faldende ind under Lovforslaget, hvad der navnlig har Betydning med Hensyn til Forslagets Bestemmelser om Lønning og om Pension.

§ Affsnit III. om Lærerkaldelse m. m. er § 15 om Lærerkaldelsen i Overensstemmelse med den af Landstinget vedtagne Affattelse af denne Paragraf med enkelte i det væsentlige redaktionelle Ændringer i 1ste og 2det Stykke.

§ 16, der angiver de absolute Betingelser for Ansættelse i de forskellige Klasser af Lærere, er — bortset fra en Tilføjeelse til 1ste Stykke angaaende teologiske Kandidaters Udgang til Lærere, er — enslydende med, hvad der i saa Henseende blev foreslaaet af Underudvalget i det i Rigsdagssamlingen 1895—96 angaaende Lovforslaget nedsatte Fællesudvalg og vedtaget af Folketinget i Rigsdagsamlingen 1896—97.

§ 17 om Afstedigelse af en Lærer er tiltraadt af Mindretallet i det ovennævnte Fællesudvalg og vedtaget af Folketinget.

§ 18 er saaledes vedtaget af Folketinget og Landstinget, idet dog Retten til at kræve en 70aarig Lærer afstediget, er, saaledes som vedtaget af Landstinget, lagt i Kommunalbestyrelsens Haand og ikke, som af Folketinget vedtaget, i Skolekommissionens.

Som det vil ses, har Ministeriet ikke fundet Anledning til under nærværende Affsnit at foreslaa Ændringer i de bestaaende Bestemmelser angaaende Skolekommissionens Sammensætning.

Under Affsnit IV. om Lærernes Løn m. m. skal Opmærksomheden henledes paa, at man i de under § 19 optagne Skalaer for Lærerlønninger har fulgt de af Folketinget vedtagne Satser, der dog kun paa højeste Skalaes 4de og 5te Trin (1,800 Kr. og 2,000 Kr.) afvige fra det af Landstinget vedtagne (1,700 Kr. og 2,100 Kr.). De her foreslaaede Skalaer ere ogsaa tiltraadte af

vedkommende Landstingsudvalg i Betænkningen fra Rigsdagsamlingen 1896—97. Slutningslønningen for Overlærerne har man ment at burde foreslaa til samme Beløb som i det oprindelige Regeringsforslag foreslaaet og af Landstinget vedtaget.

Med Hensyn til § 20, der er vedtaget i alt væsentligt enslydende af begge Ting, er blot at bemærke, at den af Folketinget vedtagne Tilføjeelse til 1ste Punktum i 3dje Stykke „og navnlig skal det ikke o. s. v.“ ikke er medtaget, da den i det hele maatte anses for overflødig overfor Paragraffens Bestemmelse om, at de ny Begyndelseslønninger saa vidt muligt skulle svare til den samlede Værdi af de bestaaende Embeders Kornløn o. s. v.

I samme Paragrafs 3dje Stykke er udgaaet Bestemmelsen om, at Udmeldelsen i Henhold til Lov af 19de Marts 1869 af Vurderingsmænd skal ske „af Retten“, da det ifølge nævnte Lov er Øvrigheden, der udmelder Vurderingsmændene, og kun vilde medføre unødige Omkostninger at lade Retten foretage disse Udmeldelser.

I Stykke 4 ere Lønningstillægene for Første- og Enlærere foreslaaede som af Folketinget vedtaget, saaledes at Stigningen begrænses til 700 Kr.

Som Stykke 5 i samme Paragraf er optaget den af Folketinget vedtagne og af Underudvalget i Fællesudvalget tiltraadte Bestemmelse om Lønningstillæg for ueksaminerede, ikke fast ansatte Lærere og Lærereinder.

I Stykke 6 er givet Udgang til Fastsættelse af højere Begyndelsesløn og eventuelt Stigning efter en højere Stala end den normerede i saadanne Tilfælde, hvor enten Kommunen selv maatte ønske det eller — uafhængigt af dens Ønske i saa Henseende —, hvor dens Udgifter til Lærerlønninger vilde blive væsentlig mindre efter den ny Ordning end hidtil. Saa vidt det kan ses af de i Ministeriet foretagne foreløbige Opgørelser af de bedst stillede Landkommuners Forhold i saa Henseende, vilde saadanne Besparelser vel kun have fundet Sted i meget saa Tilfælde, og til Dels kunde der vel have været regnet med, at vedkommende Kommune i saa Fald af egen Drift havde forhøjet Lønningerne. Man har dog ment — ogsaa af Hensyn til den Staten efter Lovforslagets § 23 jfr. § 30 paahvilende Forpligtelse til at udrede de personlige Tillæg, hvor den nye Lønning er ringere end den hidtilværende, — ved en udtrykkelig Bestemmelse i Loven at burde sikre sig imod, at en saadan væsentlig Forringelse af Lærerlønningerne kunde finde Sted.

§ 21, 1ste Stykke er navnlig af Hensyn til, at Bestemmelsen kunde give Anledning